

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/160/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010275
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614010275.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného T. V. H. I. V., na hlavnom pojednávaní dňa 03.08.2015 takto

r o z h o d o l :

T. V., B.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom S., U. S. XXX/XX, nezamestnaný,

je vinný , že

dňa 14.11.2011 v úmysle získať prospech zo spotrebného úveru v poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o. vo výške 300,-€, zabezpečil listiny deklarujúce neexistujúci pracovno-právny vzťah pomocného murára T. V. u zamestnávateľa L. Y., pričom T. V. následne toho istého dňa 14.11.2011 žiadal v obci S. P. J.T. XXX/X B. D.. T. o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 300,- €, no po vyhodnotení predložených podkladov s ním bola uzatvorená zmluva na poskytnutie úveru vo výške 200,- €, ktoré následne T. V. v sume 190,-€ obžalovanému odovzdal, čím obžalovaný svojím konaním uviedol spoločnosť Provident Financial s.r.o., Bratislava do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, spôsobil tak poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava škodu vo výške 200,- €, pričom dokonaním úverového podvodu by obžalovaný spôsobil poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava škodu vo výške 300,- €,

teda

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, k dokonaniu trestného činu však nedošlo,

čím spáchal:

pokus prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 4, § 37 písm. h Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň r u š í výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. sa obžalovaný

I. V., B.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom S., U. S. XXX/XX, nezamestnaný

oslobodzuje spod obžaloby prokurátora Okresnej Prokuratúry Partizánske Pv 66/13/3305-46 z 01.12.2014, doručenej dňa 02.12.2014, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v jednočinnom súbehu s pokusom prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že

v presne nezistený deň v mesiaci november 2011 obžalovaný T. V. vyhrážkami a dobitím nútil T. V. ísť s ním do rodinného domu na ul. U. S. XXX/XX P. C. S., kde ho v prítomnosti obžalovaného I. V. nútil, aby si vzal pôžičku - spotrebný úver v spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava vo výške 300,- € a uvedenú sumu mu odovzdal a následne dňa 14.11.2011 v presne nezistenom čase opätovne pod hrozbou zbitia v obci S. P. J. XXX/X B. D.. T. obžalovaní T. V. H. I. V. spoločne prinútili T. V., aby prostredníctvom sprostredkovateľa vo svojom mene požiadal o poskytnutie spotrebného úveru od spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava, na čo poškodený T. V. spísal s uvedenou spoločnosťou zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 475368524 na poskytnutie úveru vo výške 200,- €, pričom obžalovaní T. V. H. I. V. svojím konaním uviedli spoločnosť Provident Financial s.r.o., Bratislava do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru tým, že T. V. spoločne pod hrozbou fyzického násillia prinútili, aby požiadal o poskytnutie predmetného úveru vo svojom mene a za týmto účelom mu zabezpečili listiny deklarujúce neexistujúci pracovno-právny vzťah pomocného murára u zamestnávateľa L. Y., pričom T. V. podľa príkazu obžalovaných žiadal o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 300,- €, no po vyhodnotení predložených podkladov s ním bola uzatvorená zmluva na poskytnutie úveru vo výške 200,- €, ktoré následne poškodenému T. V. vzal obžalovaný I. V., čím obžalovaní spôsobili poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava škodu vo výške 200,- €, pričom dokonaním úverového podvodu by obžalovaní spôsobili poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava škodu vo výške 300,- €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného T. V. H. I. V. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a pokus prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. k § 222 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 66/13/3305-46 na tunajší súd dňa 02.12.2014 obžaloba na skutkovom základe podľa obžaloby.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2015, 25.05.2015 a 03.08.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného T. V., I. V., L.Š. T. V., U. X.. G. U., U. Ľ. W., H. V., T. V., W. V., prečítal za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Tr. por. zápisnicu o výsluchu svedka L. Y., oboznámil listinné dôkazy a to výpis zo živnostenského registra č.l. 126, výpis s obchodného registra č.l. 181-182, správu spoločnosti Provident Financial, Bratislava č.l. 187-193, zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.l. 189-190, výpis z listu vlastníctva č.l. XXX, správy o povesti a odpis z registra trestov na obžalovaných, podstatný obsah spisov Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/185/2012, sp. zn. 2T/100/2013, sp. zn. 2T/145/2014, sp. zn. 2T/147/2014 a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný T. V. na hlavnom pojednávaní poprel spáchanie trestnej činnosti, uviedol, že pri poskytovaní pôžičky poškodenému T. V. nebol, trestné stíhanie je proti nemu vykonštruované, poškodený ani vec nebol nahlásiť na políciu. Poškodeného T. V. pozná, ten pracoval v zberni. Vie že si tento bral pôžičku, keď býval u jeho bratranca H. V.. Obžalovaný sa s bratrancom stretáva. Potvrdenia od zamestnávateľa pre poškodeného u svedka Y. obžalovaný nežiadal. Poškodený je ľahko ovplyvniteľnou osobou, bezdomovec, kradol, bral peniaze, pije alkohol. Uviedol, že poškodený mu po skutku posielal SMS správy a vydieral ho že za úplatu zmení výpoveď, na pôvodnú výpoveď mal byť nahovorený „cigánmi“. Poškodenému tiež pomáhal, tento si k nemu chodil brať potraviny a najesť sa. On nevie nič ani o účasti brata Lukáša na skutku. Ku skutku vie len to, že za ním prišla svedkyňa Krátka, keď poškodený Hudec neplatil splátky a on jej ukázal, kde poškodený býva.

Obžalovaný I. V. poprel vinu za žalovaný skutok. Uviedol, že poškodeného V. pozná, sú z S., je jeho kamarát, poškodený pracoval brigádnicke v zberni surovín. Obžalovaný sa celý deň zvykne zdržiavať na ulici, kde býva aj H. V., u ktorého poškodený býval, pretože ho vyhnal jeho otec. Takto videl, ako do domu prišla sprostredkovateľka z Providentu asi hodinu tam zotrvala a odišla. On sa poškodeného na žiadnu zmluvu nepýtal, nenútil ho zmluvu uzavrieť ani z nej nemal prospech.

Poškodený T. V., si nárok na náhradu škody proti obžalovaným neuplatnil. Na hlavnom pojednávaní najprv tvrdil, že si nič nepamätá, následne uviedol, že k uzavretiu zmluvy o pôžičke bol prinútený obžalovanými, nahovorili ho na to. Pozná ich od malička s ich bratom W. vyrastal. V čase skutku bol zamestnaný v zberni. Oslovil ho obžalovaný T. V. u neho doma, aby vzal pôžičku 300,-€. Nahováral N. I., ktorý tam vtedy bol, že ak nevezme poškodený úver, tak ho ten má zabiť, hovoril to pred ním a pred I.. Bolo mu vyhrázané prvýkrát. Obžalovaný I. V. bol prítomný, keď uzatváral zmluvu. Poškodený v dome, kde uzatváral zmluvu nebýval. Nevie prečo sa tam uzavrela. Sprostredkovateľku volal obžalovaný T. V., ale prítomný bol I.. Peniaze, ktoré dostal od sprostredkovateľky v sume 200,-€ odovzdal všetky obžalovanému T. V., v prípravnom konaní tvrdil, že ich odovzdal obžalovanému I. V.. On odovzdal peniaze obžalovanému T. V., ako odišla sprostredkovateľka. Napokon uviedol, že od obžalovaného T. V. dostal z pôžičky 10,-€ za to, že ju vzal, obžalovaný I. V. tam bol vtedy s nimi. On vedel, koľko si môže požičať lebo aj jeho starká si brala pôžičku aj výšku sumy, ktorú môže žiadať mu povedal obžalovaný T. V.. Bol aj nápad obžalovaného T. V., získať potvrdenie o príjme poškodeného. Keď sa vypisovala žiadosť o pôžičku bol v izbe s obžalovaným I. H. U. H. V.. So sprostredkovateľkou bol sám len chvíľku. On by ani nepodával trestné oznámenie, keby za ním neprišli od polície. On s obžalovanými komunikoval aj po skutku. Na otázku obžalovaného T. V., či bol po skutku v bare na stanici, obžalovaný uviedol že v bare bol. K okolnostiam vzatia pôžičky bola prečítaná časť zápisnice o konfrontácii poškodeného T. V. a obžalovaného T. V. z 09.01.2014, kde uvádza, že si už nespomína čo uvádzal v prípravnom konaní, v tom čas mal psychické problémy a starkú v nemocnici, teraz už býva v Partizánskom. Po prečítaní časti výpovede z prípravného konania z výsluchu zo dňa 13.09.2013 ku skutku, uviedol, že ohľadom pôžičky v Providente nemal obžalovaný I. so skutkom nič spoločné, ten chodil za ním skrz telefóny. Skrz pôžičku za ním prišiel obžalovaný T. V.. On - poškodený teraz pôžičku musí splácať. V čase keď bral pôžičku mu nikto nesľúbil, že ju za neho bude platiť, vyhrážal sa mu T. V. pred uzavretím pôžičky.

Súd vzhľadom k stanovisku splnomocnenca poškodeného Provident Financial, s.r.o. X. G. U. na hlavnom pojednávaní dňa 30.03.2015, ktorý uviedol, že voči obžalovaným si poškodený nárok na náhradu škody neuplatňuje, lebo tento nárok vymáha od poškodeného T. V., podľa § 256 ods. 3 Tr. por. per analogiam nepripustil účasť poškodeného Provident Financial, s.r.o. ako poškodeného v súdnom konaní. Svedok Bc. G. U. na hlavnom pojednávaní v postavení svedka zopakoval, že peňažný nárok zo zmluvy vymáhajú od poškodeného T. V..

Svedkyňa L. W. ako obchodný zástupca pre spoločnosť Provident Financial, s.r.o. bola účastná pri uzatvorení zmluvy. Uviedla, že najprv niekto telefonoval, osobu podľa hlasu identifikovať nevie. Prišla do Chynorian do domu, bol tam poškodený V., v prednej časti bol majiteľ. Majiteľ povedal, že poškodený tam býva s priateľkou. Svedkyňa požadovala, že keď príde po prvú splátku, aby predložili nájomnú zmluvu. Poškodený výplatné pásky nemal, no ona kontaktovala jeho zamestnávateľa. Ten potvrdil, že u neho pracuje. Nepamätá si, v akej výške poškodený žiadal úver. Poškodený sedel sklесlý, ešte sa ho pýtala čo mu je, on jej povedal, že je unavený z roboty, bola tam asi polhodiny. Poškodený tvrdil, že má priestory v prenájme, že tam býva s priateľkou, a že si to chcú zariadiť. Keď tam prišla bol tam aj iný človek, ten však odišiel. Zmluvu spisovala sama s poškodeným a sumu mu v hotovosti vyplatila.

Pôžičku schvaľuje nadriadený. Vychádza sa z rozdielu medzi príjmami a výdavkami. Nebola svedkom, že by peniaze poškodený niekomu odovzdával. Peniaze položila na stolíka a odišla. Poškodený potom splátky neplatil, hľadala ho, nevedela uviesť či sa aj potom stretli, myslí že nejakú splátku aj zaplatil. Poškodený jej neoznámil, že by bol niekým vydieraný.

Svedok H. V., bratranec obžalovaných, na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodeného V. vzal k sebe domov, lebo ten bol pohádaný s rodičmi. Poškodený mal v tom čase priateľku. Svedok poskytol doklady k vlastníctvu domu - revíziu správu, bol tam keď si bral poškodený pôžičku, hoci dopredu nevedel o úmysle poškodeného vziať si pôžičku. Dohodli sa, že u neho bude poškodený bývať, hoci on ešte dom prerábala. Myslel, že mu bude poškodený platiť nájomné. Poškodený chodil domov len v noci. Poškodený u neho býval asi týždeň, prepálil tam koberec, nechal po izbe špaky, napokon ho odtiaľ vyhodil. Nájomné mu nezaplatil. Keď poškodený preberal peniaze bola tam len sprostredkovateľka a poškodený. V ten večer, keď dostal pôžičku, bol poškodený napitý s partiou. V pohostinstve Adriša v Chynoranoch bral tri alebo štyri kolá, svedok sa tam vtedy nachádzal. Poškodený peniaze prepil a prehral. Obžalovaných v dobe skutku nevidel.

Svedok T. V., bratranec obžalovaných, na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodený mu viackrát povedal, že bol nahovorený vypovedať v neprospech obžalovaných. Svedok robil obžalovanému T. V. šoféra, vie, že poškodený býval u jeho brata H., dokonca že mal bratovi v dome opraviť elektrické rozvody, čo mu povedal brat, sám aj tam poškodeného párkrát videl. Obžalovaný T. V. dával poškodenému ešte chodil od neho s plnými hrncami.

Svedok W. V., brat obžalovaných, na hlavnom pojednávaní uviedol, že videl v nočných hodinách poškodeného hrať na automatoch, mal dosť peňazí, čo sa stalo len raz, lebo vie, že poškodený nemával peniaze. Chválil sa, že zobral pôžičku. Poškodený k nim chodil ešte požičiaval si od obžalovaného T. V. cigarety. Vie že pracoval v zberni. Svedok nevedel datovať udalosť, ktorú popísal.

Za splnenia podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Tr. por. samosudca prečítal zápisnicu o výsluchu svedka L. Y. z 25.07.2013 na č.l. 127-128, ktorý v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaný T. V. ho okolo 14.11.2011 telefonicky kontaktoval, následne sa stretli osobne a ten ho požiadal, či by nepomohol T. V., že tento potrebuje peniaze. Svedok vedel, že je na tom T. V. zle, tak mu pomohol. Obžalovaný T. V. svedka požiadal, aby opečiatkoval listiny, ktoré mal pripravené nejakú dohodu o zamestnaní, pracovnú zmluvu a príjmové a výdavkové doklady na T. V.. On teda listiny otláčil pečiatkou živnostníka. Papiere mal nachystané obžalovaný T. V., ten ich v aute podával T. V., svedok ich opečiatkoval a papiere sa vrátili obžalovanému. Potom svedok ešte počul ako obžalovaný s niekým telefonuje s tým, že už to má. Po asi dvoch hodinách ho volal obžalovaný T. V. s tým, že T. V. peniaze nedali, a žiadal ho opečiatkovať ešte nejaké dokumenty, svedok to odmietol. Večer mu volala nejaká pani z nebankovky a pýtala sa či tam T. V. pracuje, čo on potvrdil, lebo chcel V. pomôcť. Potom sa dozvedel od chlapov vo Fructope, že V. oklamal V. a vzal mu peniaze. Svedok nevedel nič o vydieraní poškodeného V., nevedel ani, že by potvrdenia potrebovali kvôli pôžičke, len že T. potreboval peniaze.

Podľa výpisu zo živnostenského registra na č.l. 126, svedok L. Y. bol v dobe skutku živnostníkom v oblasti stavebníctva.

Podľa výpisu z obchodného registra na č.l. 181-182 spoločnosť Provident Financial, s.r.o. má predmet podnikateľskej činnosti aj poskytovanie úverov nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov.

Podľa správy spoločnosti Provident Financial, s.r.o. na č.l. 187-193 zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 475 368 524 uzatvorenou dňa 14.11.2011 bol zákazníkovi - poškodenému T. V. poskytnutý spotrebiteľský úver 200,-€ pričom zákazník sa zaviazal splácať celkovú dlžnú sumu 250,30-€ v 45 splátkach. Zároveň uzavrel zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa zaviazal spoločnosti uhradiť odmenu za službu 103,-€ v 45 splátkach. Zmluvy sa uzatvárajú v mieste trvalého bydliska, v krajnom prípade prechodného bydliska, čo však musí byť podložené aspoň nájomnou zmluvou. Spoločnosť k 03.06.2013 evidovala škodu 321,44-€. Podľa správy spoločnosti mali v uvedenej spoločnosti uzatvorené zmluvy aj obžalovaní T. V. zo dňa 17.09.2005 a I. V. zo dňa 18.01.2008 pričom spoločnosť evidovala v oboch prípadoch neuhradené pohľadávky z uvedených zmlúv.

Podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 475 368 524 a zabezpečení splátok z 14.11.2011 na č.l. 189-191 uzavrel veriteľ spoločnosť Provident Financial, s.r.o. s poškodeným T. V. uvedené zmluvy a poškodenému bol poskytnutý spotrebiteľský úver 200,-€ zákazník sa zaviazal splácať celkovú dlžnú sumu 250,30-€ v 45 splátkach. Zároveň uzavrel zmluvu o zabezpečení splátok úveru, kde sa zaviazal spoločnosti uhradiť odmenu za službu 103,-€ v 45 splátkach. Za poskytovateľa úveru zmluvu uzavrel zástupca L. W.. Podľa výpisu splátok na č.l. 192-193 boli zaplatené len tri splátky spolu v sume 23,86-€.

Podľa výpisu z listu vlastníctva na č.l. XXX, vlastníkmi stavby súpisné č. XXX na parcele XXX, druh stavby dom, v kat. území S., obec S., Okres Partizánske je T. I. H. T. D. G.. I.. Obžalovaný T. V. uviedol, že ide o nehnuteľnosť, ktorú kúpil H. V.. Podľa úradného záznamu na č.l. 237 predmetnú nehnuteľnosť T. I. H. V. prenajal a ten si ju prerábal.

Podľa uznesenia MSSR, sekcia kontroly a inšpekčnej služby, úrad inšpekčnej služby Západ z 30.05.2013 ČVS:SKIS-240/OISZ-V-2013 na č.l. 268-272 bol podnet na začatie trestného stíhania týkajúci sa podozrenia zo spáchania prečinu podľa § 326 ods. 1, písm. a/ Tr. zák. a zločinu podľa § 344 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. v súvislosti s nútením T. V. k uvádzaniu nepravdivých informácií vzťahujúcich sa ku skutku odmietnutý.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na č.l. 276 obžalovaný I. V. nebol postihnutý za priestupok. Obžalovaný I. V. bol podľa odpisu z registra trestov na č.l. 277 a spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/185/2012 jedenkrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť, hľadá sa však na neho akoby nebol odsúdený.

Podľa výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR na č.l. 278-280 obžalovaný T. V. bol do času skutku v tejto veci raz postihnutý za priestupok a to na úseku cestnej premávky, kde mu za skutok zo dňa 5.3.2010 bola Okresným dopravným inšpektorátom Partizánske uložená poriadková pokuta a zákaz vedenia motorových vozidiel.

Podľa odpisu z registra trestov na č.l. 281 bol obžalovaný T. V. dočasu skutku dvakrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť proti majetku na tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, pričom sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený. Obžalovaný je slobodný, nezamestnaný, má jedno maloleté dieťa J. V..

Obžalovaný T. V. bol trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, uznaný vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody o výmere 7 mesiacov podmieneným odkladom na skúšobnú dobu na 18 mesiacov, ktorá plynie od 20.02.2014 do 19.08.2015. Skutok v tejto veci sa stal v dobe od novembra 2011 do 10.12.2011, obžalovaný vylákal opakovane a pod rôznymi zámienkami od poškodeného rôzne sumy hotovosti v celkovej výške 1600,-€.

Podľa správy Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, PPZ, národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expositúra Západ, z 25.03.2015 vyplýva, že obžalovaný T. V. vystupuje ako dôležitý svedok, aktívne sa podieľa a spolupracuje na objasňovaní obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 13 ods. 1 k § 144 ods. 1, ods. 2, písm. d/, e/ s poukazom na § 149 ods. 1 písm. h/ a § 140 písm. b/ Tr. zákona., vzhľadom k tomu, že napomáha trestnej činnosti príslušným orgánom v zmysle § 36 písm. n/ Tr. zákona, toto možno považovať za poľahčujúcu okolnosť v trestnom konaní.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/145/2014 z 3.12.2014, právoplatným dňa 28.01.2015 bol obžalovaný T. V. uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obhajoba obžalovaného T. V., navrhla doplniť dokazovanie výsluchom svedka N. I. a X.Q. V., tiež zápiskov zo zošita obžalovaného T. V. doloženého ním do spisu.

Obhajoba obžalovaného I. V. okrem uvedených návrhov žiadala doplniť dokazovanie o konfrontácie medzi poškodeným T. V. a svedkyňou W. či H. V..

Súd podľa § 272 ods. 3 Tr. poriadku odmietol vykonať navrhované dôkazy, pretože nie sú významné pre rozhodnutie vo veci samej, jednak už z výpovede poškodeného vyplýva, že svedok I. má byť známym či akými podriadeným obžalovaného (osobou, ktorá vykonáva jeho vôľu), na viac výpovedou by mohol vystaviť sám seba do nebezpečenstva trestného stíhania - pokiaľ by mal byť on osobou, ktorá sa mala podieľať na vyhrážaní sa poškodenému. Skutočnosti svedčiace o poskytovaní stravy poškodenému obžalovaným či jeho kontaktoch s obžalovaným T. V. boli preukázané z výpovedí viacerých svedkov obhajoby, preto výsluch svedkyne X. V. nebol potrebný. Zápisky obžalovaného T. V. sú zas sprostredkovanými a nie priamymi dôkazmi o komunikácii medzi ním a poškodeným a o jej obsahu. Konfrontácie medzi poškodeným a navrhnutými svedkami opäť nemôžu prispieť k ozrejmeniu rozhodných skutočností, o to viac, že sám poškodený si vo svojich výpovediach protirečí, či tieto v priebehu konania mení.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ak aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaného T. V. za preukázanú za skutok, ktorý bol dokazovaním ustálený tak, že dňa 14.11.2011 v úmysle získať prospech zo spotrebného úveru v poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o. vo výške 300,-€, zabezpečil listiny deklarujúce neexistujúci pracovno-právny vzťah pomocného murára T. V. u zamestnávateľa L. Y., pričom T. V. následne toho istého dňa 14.11.2011 žiadal v obci S. P. J. XXX/X B. D.. T. o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 300,- €, no po vyhodnotení predložených podkladov s ním bola uzatvorená zmluva na poskytnutie úveru vo výške 200,- €, ktoré následne T. V. v sume 190,-€ obžalovanému odovzdal, čím obžalovaný svojím konaním uviedol spoločnosť Provident Financial s.r.o., Bratislava do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru a na splácanie úveru, spôsobil tak poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava škodu vo výške 200,- €, pričom dokonaním úverového podvodu by obžalovaný spôsobil poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o., Bratislava škodu vo výške 300,- €.

Nesporné bolo, na základe výpovede poškodeného V., zmluvy o spotrebiteľskom úvere a výpovedi svedkyne W., že poškodený T. V. uzavrel dňa 14.11.2011 zmluvu o spotrebnom úvere v poškodenej spoločnosti Provident Financial s.r.o. vo výške 200,-€. Tieto peniaze mu boli vyplatené, tak ako uviedol poškodený, ako aj svedkyňa W.. Že však úmyslom bolo žiadať úver vo výške 300,-€ (teda vo výške predstavujúcej malú škodu) vyplýva z výpovede poškodeného, ktorý uviedol, že žiadať úver v tejto výške mu navrhol obžalovaný T. V.. Bolo už otázkou splnenia podmienok nebankovej spoločnosti, že bol úver poskytnutý len vo výške 200,-€. Sama obchodná zástupkyňa na hlavnom pojednávaní nevedela uviesť, v akej výške poškodený úver žiadal. Obžalovaný T. V. poškodeného poznal, z výpovede poškodeného vyplýva, že za ním aj prišiel za účelom získania prospechu z úveru. Z výpovede svedka Y. zas vyplýva, že obžalovaný T. V. zabezpečoval potvrdenia preukazujúce, kde je poškodený V. fiktívne zamestnaný, tak aby mu bol úver poskytnutý. Tieto v spoločnosti poškodeného aj od svedka Y. obdržal. Takto bol v otázke splnenia podmienok pre poskytnutie úveru uvedený do omylu jeho poskytovateľ - teda spoločnosť Provident Financial s.r.o. Keď si overovala obchodná zástupkyňa, či je poškodený zamestnaný, svedok Y. to potvrdil. Prostriedky z úveru vydal poškodený obžalovanému T. V., v tejto časti súd prisvedčil pravdivosti výpovede poškodeného, ktorý napokon uviedol, že bez 10,-€, ktoré mu obžalovaný dal, si obžalovaný T. V. ponechal 190,-€. Súd nepovažuje za logické, že pokiaľ by nemal obžalovaný zo skutku prospech, sotva by ho sám inicioval, a napomáhal aktívne, aby poškodenému boli napokon peniaze vyplatené. Je tiež zrejmé, že jednou z podmienok uzavretia zmluvy bolo aj to, že žiadateľ má na určitej adrese trvalý pobyt, alebo sa vie aspoň preukázať nájomnou zmluvou. Či bol pobyt poškodeného u H. V. súčasťou snahy o splnenie podmienok na poskytnutie úveru - a teda účelový, alebo súčasť odmeny za to že poškodený úverovú zmluvu uzavrie nemožno preukázať, výpovede svedkov obhajoby však naznačujú, že bol reálny. Súd však okolnosť, že ide o príbuzného obžalovaného T. V., nepovažuje za náhodnú, takto je zrejmé, že obžalovaný mohol aj v tejto časti napomôcť splniť poškodenému V. podmienky zmluvy - preukázať jeho bydlisko. Je tiež zrejmé, že obžalovaný T. V. nemohol osobne v uvedenej nebankovej spoločnosti úver získať, lebo spoločnosť evidovala jeho dlh zo skôr uzatvorenej zmluvy. Takýmto konaním obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle vylákať od iného úver tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru. K dokonaniu trestného činu však nedošlo, pretože v sume malej škody peniaze vyplatené poškodenému a následne obžalovanému neboli, hoc úmysel smeroval k uzatvoreniu úverovej zmluvy na sumu 300,-€. Súd má tak za to, že obžalovaný naplnil svojím konaním znaky skutkovej podstaty prečinu pokus prečinu úverového podvodu

podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona. Obžalovaný konal v priamom úmysle podľa § 15 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Porušil záujem verejnosti na ochrane vlastníctva.

Súd však má za to, že výsledky dokazovania nepreukázali, že obžalovaný svojim konaním naplnil zároveň znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného ako jediný páchatel', či formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. Zločin vydierania spácha ten, kto násilím, hrozbou násilia, či hrozbou inej ťažkej ujmy iného núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel. Na základe vykonaného dokazovania nebol preukázaný skutkový stav nasvedčujúci tomu, že skutok - ktorého totožnosť je charakterizovaná okolnosťami uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere dňa 14.11.2014 poškodeným T. V. vo vzťahu ku konaniu obžalovaných T. V. a I. V., má znaky skutkovej podstaty zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zák. Tu súd poukazuje na rozpornosť a nekonzistentnosť výpovedí poškodeného V. nielen z prípravného konania, ale aj priamo v konaní pred súdom, pokiaľ ide o to či a akým spôsobom bol on prinútený predmetnú zmluvu uzavrieť. Najskôr uvádzal, že ho nútili či nahovorili obidvaja obžalovaní, potom mu malo byť vyhrážené obžalovaným T. V. v prítomnosti osoby N. I., tiež uvádzal, že sa obžalovaných bál, preto zmluvu uzavrel, v prípravnom konaní uvádzal, že peniaze prevzal obžalovaný I. V. v konaní pred súdom, že touto osobou bol obžalovaný T. V.. Uvádzal, že nevie prečo sa zmluva uzavrela v dome H. V., no svedkyňa W. vypovedala, že jej mal svedok V. uviesť, že u H. V. býva s priateľkou a že si to tam chcú zariadiť. Poškodený bezprostredne ani z vlastnej vôle trestnú činnosť neoznamoval, kým za týmto účelom nebol kontaktovaný políciou, nežiadal náhradu škody, hoci mu vznikla. Ako najpodstatnejšiu skutočnosť odôvodňujúcu záver, že k uzavretiu zmluvy ho nevedla hrozba násilia zo strany obžalovaných bola skutočnosť, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že bol osobou, ktorá nemala peňažné prostriedky, zrejme v tom čase ani prístrešie, počas zabezpečovania podkladov, aby úver získal vystupoval aj samostatne - pri uzatváraní zmluvy bol s obchodnou zástupkyňou sám, tiež pri preberaní hotovosti, žiadny zo svedkov neuviedol, že by pôsobil vystrašene, pod tlakom, nezmienuje sa ani pri preberaní falošných potvrdení o zamestnaní a ani počas uzatvárania zmluvy, že je k takémuto úkonu nútený a ako sám (v rozpore s jeho skoršími výpoveďami) napokon uviedol, dostal za to od obžalovaného T. V. 10,-€, a peniaze minul podľa výpovedí svedkov W. H. H. V., v pohostinstve. Hoci konanie obžalovaného T. V. má znaky skutkovej podstaty prečinu úverového podvodu, nebolo preukázané, že by spoluprácu poškodeného dosiahol hrozbou násilia, ale zrejme sľubom výsledného prospechu, ktorý z neho bude mať aj poškodený a ľahostajnosťou poškodeného k následkom, či jeho ľahkou ovplyvniteľnosťou vzhľadom k sociálnej situácii poškodeného. Správanie poškodeného podľa názoru súdu pred uzavretím zmluvy, počas a po uzavretí zmluvy nenasvedčujú tomu, že by konal v dôsledku hrozieb obžalovaným T. V., preto tieto tvrdenia súd nepovažuje za dostatočne preukázané. Z tohto dôvodu súd konanie obžalovaného T. V. právne posúdil len ako pokus prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona. Súd však tiež nemá za to, tak ako tvrdí obhajoba, že by si poškodený účast' na skutku obžalovaného T. V. vymyslel na objednávku tretích osôb, spojitosť obžalovaného T. V. so skutkom vyplýva aj z výpovede svedka Y.. Súd poukazuje aj na nízku mieru pravdepodobnosti toho, že by poškodený spojil s vecou osobu obžalovaného T. V., hoci by mu ten dobromyseľne a nezištne pomáhal, živil ho v dobe núdze, tak ako to tvrdí sám obžalovaný.

Súd o skutku vo vzťahu k obžalovanému I. V. rozhodol podľa § 285 písm. a/ Tr. por. tak, že ho oslobodil spod obžaloby prokurátora Okresnej Prokuratúry Partizánske Pv 66/13/3305-46 z 01.12.2014, doručenej dňa 02.12.2014, pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zákona spáchaný formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov v jednočinnom súbehu s pokusom prečinu úverového podvodu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona k § 222 ods. 1 Tr. zákona spáchaného formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Tr. zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok v časti, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Tento výrok vyplýval z vykonaného dokazovania, poukazujúc jednak na odôvodnenie uvedené vyššie, teda nepreukázanie skutočnosti, že by či už obžalovaný T. V. alebo aj I. V. hrozbou násilia či násilím nútili poškodeného, aby niečo konal, a potom z výpovede samotného poškodeného v konaní pred súdom, kde jednak vo vzťahu s hrozbami jeho osobe obžalovaným I. V., jeho osobu vôbec neuvádzal, uviedol, len že sa mal nachádzať v dome v čase, keď tam uzavrel poškodený zmluvu o úvere, pričom, poškodený sám uviedol, že obžalovaný I. V. s úverom nemal nič spoločné, chodil za ním len skrz telefóny. Z tohto dôvodu sa súd prikláňa pravdivosti výpovede obžalovaného I. V., ktorý mal síce zrejme o úvere poškodeného vedomosť - mal byť svedkom aj návštevy obchodnej zástupkyne v dome H. V., pričom vedel, že sa tam aj poškodený zdržiaval, nebolo však preukázané, že by mal účast' na skutku, ktorú by bolo možné na základe vykonaného dokazovania považovať za naplňajúcu znaky konkrétneho trestného činu. Nebolo preukázané, že by inicioval, podieľal sa na skutku či mal z neho

prospech. Súd sa riadi obžalovacou zásadou, preto nevykonáva dokazovanie o iných skutkoch, ako sú obsahom obžaloby, rovnako vychádza len z dôkazov vykonaných zákonným spôsobom na hlavnom pojednávaní, pričom obžaloby v tomto prípade neuniesla dôkazné bremeno.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obžalovanému T. V. vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd zistil, že obžalovaný spáchal skutok skôr ako bol v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/100/2013 obžalovanému doručený trestný rozkaz č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručený obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatný dňa 19.02.2014. Z tohto dôvodu súd ukladal podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. trest súhrnný. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd tak zrušil výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/100/2013-149 zo dňa 31.07.2013, doručeným obžalovanému dňa 12.08.2013, právoplatným dňa 19.02.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (ukladajúc trest aj za skutok vo veci sp. zn. 2T/100/2013). Súd neprihliadol ani k jednej poľahčujúcej okolnosti, podnet Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, PPZ, národná kriminálna agentúra, národná protizločinecká jednotka, expozitúra Západ, z 25.03.2015, z ktorého vyplýva, že sa obžalovaný T. V. podieľal na objasňovaní obzvlášť závažnej trestnej činnosti, nie je podľa názoru súdu splnením podmienky použitia poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., pretože nejde o napomáhanie objasňovania trestnej činnosti v tejto veci, a pokiaľ by aj súd túto podmienku vykladal širšie a v prospech obžalovaného, nemá ani len časový či iný vzťah k tejto trestnej veci. Rovnako podľa názoru súdu nemožno zároveň k takejto poľahčujúcej okolnosti prihliadnuť, pokiaľ sa zároveň neprihliadne k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. - teda na jednej strane obžalovaný spolupracuje pri objasňovaní na druhej strane sa nedoznáva k spáchaniu trestnej činnosti, ktorá mu je preukázaná na základe iných dôkazov ako jeho vlastnej výpovede ku skutku. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. pokiaľ by sa vzťahovalo na napomáhanie objasňovania trestnej činnosti v akejkoľvek veci, by tiež bolo akými generálne uplatniteľným bonusom v akejkoľvek trestnej veci vedenej proti obžalovanému, čo zrejme nie je úmysel zákonodarcu. Za prevahy priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., súd ukladal podľa § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest vychádzajúc zo zvýšenej trestnej sadzby 28 mesiacov až päť rokov. Súd pri ukladaní trestu prihliadol k tomu, že ukladá trest za dvoma skutkami spáchané dva trestné činy proti majetku, už v trestnej veci sp. zn. 2T/100/2013 bol obžalovaný uznaný vinným pre prečin podvodu podľa 221 ods. 1 Tr. zák., pričom opäť tak ako v tejto veci sa obohatil na úkor tretej osoby - fyzickej osoby, ktorá v uvedenom konaní bola poškodená priamo, a v tejto veci nepriamo, pretože je povinná úver splácať. Protiprávne konanie obžalovaného je závažnejšie v tom, že obžalovaný s poškodeným jedná len ústne, alebo dokonca stavia medzi poškodeného (v tomto prípade nebankovú spoločnosť ktorá bola uvedená do omylu) ďalšiu osobu - osobu, ktorá reálne vystupuje ako účastník zmluvy, a takto jednak sťažuje odhalenie trestnej činnosti a tiež sťažuje možnosť nápravy - náhrady škody tomu, komu reálne vznikla. Takéto konanie a okolnosti, za ktorých bol trestný čin spáchaný, podľa názoru súdu sú dôvodom, pre ktorý by obžalovanému mal byť ukladaný trest, ktorý by viedol k odradeniu od páchania trestnej činnosti. Hoci na predchádzajúce odsúdenia súd neprihliada z hľadiska aplikácie poľahčujúcich či priťažujúcich okolností, z hľadiska hodnotenia osoby obžalovaného a skonu páchať trestnú činnosť nemožno vychádzať z toho, že je osobou prvotrestanou. Pretože iný druh trestu ako trest odňatia slobody súd nepovažuje na účelný z hľadiska snahy o dosiahnutie účelu trestu - jeho preventívneho aj represívneho účinku, súd obžalovanému uložil súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 30 (tridsať) mesiacov. Pretože viac ako jeho výšku súd považuje za účelný práve druh trestu, a to, že ide o trest nepodmienečný, nie teda o trest s podmienečným odkladom predpokladajúci dlhodobé vedenie riadneho života obžalovaným, súd uložil trest vo výške blízko dolnej hranice upravenej trestnej sadzby. Pretože obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu pre úmyselný trestný čin súd podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

O nároku na náhradu škody poškodeného V. súd nerozhodol, pretože tento si nárok na náhradu škody proti obžalovaným neuplatnil, vychádzajúc z vyjadrenia na hlavnom pojednávaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.